

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Anden Session.

4de Mode.

Torsdagen den 10de October.

(Fortf.)

David (fortsat): Jeg erkjender, at de Grunde, som den høitærede Finansminister har anført for denne Measures ueblifikkelige Indførsel, uden Hensyn til Kjøbenhavn, har stor Vægt (Hør!), skjøndt jeg ogsaa erkjender, at det vilde have været ønskeligt, at en Omordning af Skattevesenet af et saadant Omfang var bleven udsat indtil den Tid, da Landets finansielle Kræfter ikke behøvedes i den Grad at være rettede paa Landets Forsvar og hvad dermed staaer i Forbindelse, som nu. Det vilde da maaffee ogsaa snarere været blevet erkjendt, at man ogsaa ved indirecte Skatter bør gaae ud fra den Forudsætning; at de burde ramme Forbruget overalt i Landet paa eens Maade, for saaledes at kunne ramme eens Indtægt lige, og at man da snarere havde opgivet den Tanke, at den bestaaende Indtægt paa ethvert Sted bør være Grundvolden for det Skattepaalæg, som man ved Omordningen tilsigtede. Hvad jeg har bestræbt mig for, er, at henlede Opmærksomheden paa det Haarde og Ubillige i, at betragte det Afgiftsbeløb, som Kjøbenhavn hidtil har tilsvaret, som noget retfærdigt Givet, om hvis større eller mindre Eftergivelse der alene kunde blive Spørgsmaal.

Jeg finder det en Ubillighed, ja en Uretfærdighed, at man vil forøge de høie Consumtionsafgifter i Kjøbenhavn, der allerede nu ere langt høiere, end de have været overalt i Kjøbstæderne, fordi Afgiften paa Brændevinen, der ligeledes har været langt høiere her, end i de andre Kjøbstæder, nu bliver lidt ringere, end den har været, af Hensyn til den almindelige Omordning, og fordi Formalingsafgiften

af de samme Hensyn for Fremtiden falder bort. Jeg finder det en Ubillighed imod Kjøbenhavn, ikke blot at ville, at Consumtionen her skal vedblive, men at Afgiftssatserne skulle forhøies saaledes, at det Gode, som vindes ved den almindelige Omordning for Kjøbenhavn, vederlægges i Forhold til den Overbeholdelse, som Kjøbenhavn hidtil har maattet finde sig i. Ligesom jeg overhovedet finder, at det er et urigtigt Princip, at gaae ud fra en Fordeling af Landet i Hovedstad, Kjøbstæder og Land, saaledes finder jeg, at den Beregning, som deraf fremgaaer, maa lede til Uretfærdigheder, især naar det, som her, er vitterligt, at den ene Deel, Hovedstaden, har været overbeholdt med Hensyn til de Afgifter, om hvis Omordning i Kjøbstæderne og paa Landet, der netop er Spørgsmaal.

Det er derfor, at det virkelig har været mig paafaldende, at man har troet, at man i denne Sag kunde skyde Undersøgelsen bort, om den forhøiede Beskatning, som har været paalagt Kjøbenhavn, har været retfærdigt begrundet eller ikke. Under de nærværende Forhold kan det være muligt, at man af finansielle Grunde kan være nødsaget til at lade den nærværende Consumtionsafgift bestaae i Kjøbenhavn i nogle faa Aar, indtil Krigen er endt og dens føleligste Følger forvundne. Kjøbenhavn maatte da finde sig i al den øvrige Gene og Byrde, som Consumtionsafgiftens Bibeholdelse medfører, som et af Omstændighederne fordret Offer, men at gaae videre, og at fordrø en større eller mindre Erstatning, fordi en Deel af Overbeholdelsen allerede nu bortfalder, kan jeg ikke andet end ansee for en Ubillighed, ja en Uretfærdighed.

Der er ogsaa endnu en Betragtning, hvor paa jeg troer at maatte henlede Opmærksomheden. Man har beregnet den hele Eftergi-